

λύνω

λύνω κ. **λύω**, ρ. [*αρχ. λύω*], λύνω. **1.** διευθετώ, επιλύω, τακτοποιώ: «πρέπει να λύσουμε τις διαφορές μας σαν πολιτισμένοι άνθρωποι». **2.** (για μηχανήματα) αποσυνδέω, αποσυναρμολογώ τα μέρη από τα οποία αποτελείται: «έλυσε τη μηχανή της μοτοσικλέτας του κι ύστερα προσπαθούσε να τη δέσει». (Ακολουθούν 17 φρ.).

- αδειανός καλόγερος τ' αρχίδια του έλυε κι έδενε, βλ. λ. [καλόγερος](#).
- έλυσαν χειρόφρενο, (για επαγγελματίες οδηγούς) χειρόφρενο.
- η ανάγκη λύει νόμο, βλ. λ. [ανάγκη](#).
- λύνει το ζωνάρι του για καβγά, βλ. λ. ζωνάρι.
- λύνουν το κυπριακό, βλ. λ. [κυπριακός](#).
- λύνουν το μεσανατολικό, βλ. λ. [μεσανατολικός](#).
- λύνω και δένω, έχω κυρίαρχο ρόλο σε μια δουλειά, κατάσταση ή υπόθεση, κάνω ό,τι εγώ θέλω: «αυτός που λύνει και δένει στο εργοστάσιο δεν είναι ο διευθυντής αλλά ο υποδιευθυντής». (Λαϊκό τραγούδι: όλα τριγύρω αλλάζουν κι όλα τα ίδια μένουν και μένα τα χεράκια της **με λύνουν και με δένουν**).
- λύνω τα μάγια, βλ. λ. [μάγια](#).
- λύνω τα χέρια (κάποιου), βλ. λ. [χέρι](#).
- λύνω τη μηχανή (ιδ. αυτοκινήτου ή μοτοσικλέτας), βλ. λ. μηχανή.
- λύνω τη σιωπή μου, βλ. λ. σιωπή.
- λύνω τις διαφορές μου, βλ. λ. διαφορά.
- λύνω το γάμο μου, βλ. λ. [γάμος](#).
- λύνω το πρόβλημα της ζωής μου, βλ. λ. πρόβλημα.
- μου λύνουν τα χέρια, βλ. λ. [χέρι](#).
- του 'λυσε τον αφαλό απ' το ξύλο, βλ. λ. αφαλός.
- τους ζυγούς λύσατε! βλ. λ. [ζυγός](#).